Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26104
Copyright: Admont, Benediktinerstift

enim esse principium bonum. Itaque cum dicit castigo corpus meum et inser
uitutem redigo. timeo enim ne cum aliis predicauio ipse reprobus
efficiar: tot illum maxime meritis honoro preconiis. uidens nam
eum sine labore impleuisse uirtutem ne hi quibus illum esset futurum argu
mentum addesidia ducent illum in bono facultatem. Et cum rursus dicit.
mundo crucifixus sum. uoluntatem eius corono. Potest enim propter
natiue fortitudinem uirtus uoluntatis imitari. Nam si hic ipsum ad
ducam in medium quemadmodum ut ita dicam statua uirtutis. inueniemus
quia bona quae inerant illi uoluntate innatiue ea firmitate etiam
adducere. Dolebat quidem ille corporis non inferi corporeis potestatibus
contrepnebat dolores. sic ex ipsis rebus animadverti potest quoniam nec de nima
putat natam perferre. Quando enim dicit mundo crucifixus sum quid
enim aliud dicere quam quia etiam ex corpore ipso animi uirtute migrauit.
Id vero propter dat carnis. Sicut dubio cum dicit. datus est mihi stimulus car
nis mee angelus satane. Hoc enim aut nil aliud prius. nisi ostendere
se dolorem tenuisse corpore sentiente. non quia non ingrederetur
mammum. sed quia magnitudine uoluntatis excluderet
eum atque depelleret. Cum vero alia plurima his mirabiliora di
cat. et gaudeat uerberatus et gloriet catenatus quid aliud quas
piam dixerit quam istud quod ipse memorauit. Quo dicendo quidem
castigo corpus meum et inseruitutem redigo. timeo enim
ne dum aliis predicauium ipse reprobus efficiar: ostendere
natiue infirmitatem. Pristina vero quam dixi uoluntatis nobilitatem.
Id ecce enim utrumque positum est ut neque propter illa magna alium
eum opineris fuisse naturae et ipse deuirtute despes.
neque pristina paruula. scam illa reprehendas animam.